

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 29

CLEVELAND, O., WEDNESDAY MORNING, FEBRUARY 4, 1942

LETO XLV. — VOL. XLV.

Jugoslovanski četniki nujno potrebujejo orožja in živil

Ako ne bodo dobili v kratkem pomoči, ne bodo mogli vzdržati. Njih zaloge se naglo krčijo. Pomoč bi se lahko poslala s transportnimi letali.

AKO HOČEJO ZAVEZNIKI ZAČETI Z OFENZIVO NA BALKANU, MORAJO ČETNIKI VZDRŽATI

Angora, Turčija. — General Draža Mihajlovič, njegove zveze jugoslovanske čete in lojalni oficirji, ki se že sedem mesecev tako uspešno bore proti nacijem in fašistom v Jugoslaviji, so že skoro izčrpali svoje velike rezerve municije in živil. Zato zdaj nujno potrebujejo pomoči od zaveznikov, da bodo v stanu še nadalje vzdržati v tem boju za svobodo in demokracijo.

Položaj Mihajlovičevih četnikov je sicer ogrožen, toda zaenkrat še ni brezupen. Najbolj potrebujejo zdaj četniki krogel za gorske baterije, krogel proti tankom in pa živil. Nemška kazenska ekspedicija je v septembru, oktobru, novembru in decembru je v južni in centralni Srbiji odpejala zadnje govedo kmetom. Letino so beželi kmetje sami uničili, da ni padla Nemcem v roke. Če so jo pa zasegli Nemci, so jo zažgali.

Situacija postaja vedno bolj akutna in četniki potrebujejo pomoč takoj. Res je težavno delo to pošiljanje pomoči, toda možnost je pa. V Ameriki in Angliji je dosti Jugoslovancev, ki so pripravljeni iti v boj za domovino svojih staršev in ki bi bili pripravljeni voziti potrebno pomoč četnikom.

Kratke vojne in druge vesti

BERN, SVICA. — Nemčija je izdala v treh tednih že drugo odredbo, s katero je ohranila prevoz civilistov po železnicah. Vse železnice vozijo zdaj vojaštvo in potrebščine na rusko fronto.

WASHINGTON. — Senat je sprejel predlog, da se ustanovi zavarovalniški sklad enega milijona dolarjev, da se zavaruje privatno lastnino proti škodi, povzročeni od sovražnih bomb ali drugih sovražnih napadov.

SAN FRANCISCO. — Vladni agenti so zasegli v tem mestu za \$900.000 prepovedanih narkotičnih sredstev. Tri moške v zvezi s tem so zaprli.

WASHINGTON. — Odkar so Japonci napadli pristanišče Pearl na Havajih, 7. decembra 1941, je vstopilo 100.000 prostovoljcev v ameriško mornarico.

WASHINGTON. — Urad za vojno produkcijo bo v kratkem ukazal zmanjšati izdelavo pisalnih strojev; najprej za 25 in pozneje za 50 odstotkov. Te tovarne bodo potem izdelovale vojne potrebščine.

WASHINGTON. — V mesecu januarju je plačala zakladnica Zed. držav za vojno \$2.100.754.425, ali za \$300.000.000 več kot v decembru. Na 31. januarja je znašal federalni dolg \$60.011.579.351.

WASHINGTON. — Kljub vsemu naporu vojne industrije, pa je danes v Zed. državah še vedno 4.200.000 brezposelnih. V januarju jih je izgubilo delo 400.000.

KDOR DRUGIM JAMO KOPLJE... West Plains, Mo. — Edvard Henry je zlezal na drevo, da bi od tam stresel ježa, ki se je zavlekel med veje. Eddie je prijel za vrh in močno potresel. Pa je potresel premočno, ker je padel z drevesa, a jež je sočutno zrl na sovražnika, ki se je pobiral s tal s zlomljeno roko.

Odlična učenka Jean Shirley Sternisha iz 1098 E. 143. St. je graduirala na Glenville višji šoli s takim uspehom, da ji je bila prisojena šolnina za nadaljnje študije v vsoti \$265.00. Obenem ji je tudi garancirano delo, s katerim bo lahko plačevala šolnino za vse študije v kolegiju. Čestitamo!

Prelom med Hitlerjem in Francem je blizu? London. (ONA). — Časopis "People" napoveduje v bližnji bodočnosti prelom med španskim diktatorjem Francem in med Hitlerjem. Franco dobro ve, da so nemške podmornice torpedirale španske ladje, da bi s tem naščule Špance proti Angliji. Republikanski voditelji so apelirali na Franca, naj združi vse stranke v odporu proti nadaljnim zahtevam Nemčije.

Zopet doma John Jevnik iz 1199 E. 61. St. se je vrnil iz bolnišnice. Naha-ja se še vedno pod zdravniško oskrbo. Prijatelji so prošeni, da ga kaj obiščejo.

Evropa mora preživljati osiško armado, zato ljudje sami stradajo

Bern, Svica. — V novembru in decembru je bilo v Italiji 20.000 slučajev pred sodišči. Obtoženi ljudje so kršili odredbe zoper regulacijo živil. Istočasno je poročal francoski justični minister, da je treba bolj strogo nastopati z osebami, ki ne upoštevajo odredb za regulacijo prehrane.

Fakt je, da danes vsa Evropa strada, ker mora preživljati osiško armado. Vsaka država mora izročiti svoje zaloge živil do izčrpanosti, pa naj bodo to okupirane, ali neokupirane dežele, če hočejo sodelovati z osiščem ali ne.

Nekaj dežel pa je, ki absolutno ne morejo dati nič, ker same stradajo; to sta predvsem Španija in Grčija.

Italijanska vlada je določila, da se v hotelih in restavracijah servira ob sobotah in nedeljah samo enkrat jedila. Kosilo obsto-ji iz juhe, sočivja in sadja. Meso se sme servirati v Italiji samo enkrat na teden, pa naj bo to v restavracijah in hotelih, ali pri zasebnikih. V Italiji je zdaj določeno za vsako osebo samo tri unce mesa na teden.

Kako bodo evropske dežele preživele dobo do prihodnje letine, je velika uganka.

Nemci selijo otroke na vzhodne kraje

London (ONA). — Vedno pogostejši napadi angleške zračne sile po Nemčiji, so prisilili nacistično vlado, da je začela seliti otroke v vzhodne kraje države. Avstrijski časopisi javljajo, da je bilo razdeljenih med dunajske družine 5.000 otrok iz rajha. Na tisoče otrok iz Hamburga je bilo poslanih v razne kraje po Avstriji. Časopisje apelira na družine, naj vzamejo k sebi kolikor mogoče otrok iz ogroženih krajev.

Direktorij Društva doma

Slovenski društveni dom v Euclidu ima za letos sledeči direktorij: Predsednik James I. Rotter, podpredsednik Frank Za-gar, tajnik Andrew Ogrin, 20713 Recher Ave., blagajnik John Ivančič, zapisnikar Math F. Intihar, nadzorniki: Joseph Stupica, John Barković, Joseph Mah, zastopnika za federacijo narodnih domov Math F. Intihar in Jakob Peklar, ostali direktorji so: Leo Krizman, Mrs. Frances Rupert, Mary Segulin, Louis J. Dugan, Frances Rotter, Frances Gorjanc.

Ves svet naj čuje o nemških grozodejstvih!

Onim maloštevilnim slovenskim družinam, ki so pod nemškim režimom še na svoji zemlji ostale, so pobrali najmilejše, najmanjše ne-bogljene, 10 let stare otroke in jih odpeljali neznano kam. Ves krik obupanih mater, prošnje staršev nič ne pomagajo. Niti toliko usmiljenja nimajo nacistični divjaki, da bi povedali, kje so otroci, kam so šli z njimi, kaj z njimi nameravajo in kaj z njimi delajo. Ali v vsem nemškem narodu ni nobene človeško-čuteče matere več, ali tam ni več občutljivega srca? Ali ni nikogar groza in stud? Dalje: Nemci so iz enega samega kraja zopet pobrali

Da pozdravimo našega gosta!

V nedeljo bo med nami jugoslovanski minister g. Franc Snaj. Vrl človek je to in mnogo se trudi za osvoboditev naše svete slovenske zemlje. Prvič v naši zgodovini je, da imamo to izredno čast pozdraviti v svoji sredi jugoslovanskega ministra-Slovenca. Zato se spodobi, da ga pozdravimo, da se pogovorimo z njim v domači družbi, kot to delajo ob enakih prilikah drugi narodi.

Zato mu bomo priredili v nedeljo večer banket v hotelu Hollenden. Glavni govornik bo naš župan g. Frank J. Lausche. Vsak je pri-jazno vabljen, da se udeleži banketa. Ne bo nobene formalnosti, ampak en čisto preprost slovenski večer. Ko so priredili hrvatskemu banu dr. Šubišiću banket v istem hotelu, se je udeležilo nad 500 Hrvatov in Hrvat-ki. Dajmo, da bomo nekaj takega pokazali tudi Slove-nici do svojega gosta.

Par dni imate še časa, da se odločite in kupite vstop-nico.

Rusi prodirajo v smeri Smolenska in so že 20 milj od Dnjepropetrovska

Moskva, 3. febr. — Ruska armada, ki vleče strojnice in topove na sankah, ko kaže toplomer 40 stopinj pod ničlo, stalno prodira proti Smolensku, ki leži 210 milj od Moskve.

Zvedelo se je, da zahteva nemški generalni štab od Hitlerja, da takoj pošlje na rusko fronto 20 svežih divizij, sicer bodo Rusi predrl nemško linijo in jih bo nemogoče ustaviti.

Radio iz Moskve je danes poročal, da so ruske čete manj kot 20 milj od Dnjepropetrovska, ki leži v velikem loku reke Dnjeper in kjer se nahaja največji jez na svetu. Če je to res, potem bodo Rusi ogrozili levi bok nemške armade ob Azovskem morju in na polotoku Krimu.

Peta namerava ustvari-riti zopet monarhijo

London. (ONA). — Časnikarska agencija Reynolds je priobčila vest, da ima maršal Peta-in namen postaviti na francoski prestol vikonta de Paris. Vikont živi sedaj v Maroku s svojo ženo in otroci, ker po zakonih ne sme bivati v Franciji radi njegove zahteve po francoskem prestolu. Bajle tudi odlični katoliški krogi podpirajo idejo za monarhijo.

Japonci obsipljejo Singapor z bombami

Tajnik bivšega župana je obtožen nameravane sabotaže

Paul Brokaw, tajnik bivšega clevelandskega župana Blythina, je bil pozvan na sodnijo v Peo-rio, Ill. kjer se bo moral zagovarjati pred obdolžitvijo, da je bil s tremi drugimi v zaroti, da razstrelijo železniški most blizu Eureka, Ill.

Brokaw, ki je danes zastopnik železničarske unije in ki ima urad v Williamson poslojpu v Clevelandu, je obdolžen, da je bil on tisti, ki je obljubil nekemu Williamu Weaverju \$1.500, če razstrelji most. Obtožnica se glasi, da je Brokaw v resnici že plačal \$1.270 v bankovnih po \$50 in \$20. Nakana se je pa pone-srečila, ker je šerif ustavil pred mostom Weaverjev avto, v katerem je vozil dinamit.

Dogovori za dinamitiranje mostu so se vršili na 26. januarja. Takrat je bila tam železniška stavka in zarotniki so obdolženi, da so hoteli ovirati promet na železnici.

Brokaw zanika vsako krivdo in pravi, da se bo takoj odpeljal v Peorio, da tam zadevo razčisti.

Nemci pošiljajo mlade fante na fronto z nekaj tedni zasilne treninge

Zurich, Svica. (ONA). — Nacijci pošiljajo vojske novince v bojno linijo na ruski fronti potem, ko so dobili samo štiri tedne treninge. To se je zvedelo iz pisma, ki ga je dobila neka ženska v Švicco od svojega 19 letnega sina, ki je moral v armado radi svoje nemške narodnosti.

Fant piše, da je bil poslan on in 15 drugih fantov na rusko fronto potem, ko so bili trenirani samo štiri tedne v nekem vojaškem taborišču v Alzaciji. Vojaški cenzor najbrže ni vedel, da so bili fantje samo v tem enem taborišču, drugače bi ne bil poslal pisma naprej.

Seja pred zborovanjem

Vsi oni, ki so se udeležili seje 27. januarja v Knausovi dvorani, kjer so določili, da se vrši 8. februarja narodno zborovanje v SND, so prošeni, da pridejo jutri večer ob osmih zopet v Knausovo dvorano. Odobrili bodo pripravljene resolucije za nede-ljo ter uredili še druge važne za-deve.

Val za valom japonskih bombnikov je prihrumel nad mesto. V istem času so Japonci tudi prvič bombardirali otok Javo.

AMERIKANCI SO POTOPILI DVA, MORDA TRI JAPONSKE TRANSPORTE

Washington, 3. febr. — Japonci bombniki so se danes z vso besnostjo vsuli nad trdnjavo Singapor in metali bombe v mesto in okolico. V istem času se pa zbira japonsko vojaštvo na skrajnem južnem koncu Malaje, odkoder nameravajo naskočiti Singapor. Bombe so zantile v Singaporu mnogo požarov, toda zadnje opročilo zatruje, da so dobili do večera branitelji trdnjave vse požare pod kontrolo.

Medtem ko so treskale in po-kale bombe iz japonskih letal, so japonske baterije onstran preliva metale težke izstrelke na otok. Toda z mogočnim basom so od-govarjale angleške težke baterije na 35 milj dolgi fronti na se-verni strani otoka in nosile pre-ko eno eno miljo širokega preliva jeklene pozdrave Japoncem.

V istem času so drugi japon-ski bombniki poleteli na nizo-zemski otok Javo, katerega so danes prvič bombardirali. Na Javi je glavni stan-generalnega Wavella, ki je vrhovni načelnik za-vezniške armade na Daljnem vzhodu. Bombardiranje Jave je najbrže predigra za poskusno invazijo tega važnega otoka. Po-ročilo pravi, da so napravile bom-be občutno škodo.

Glavni stan generala Wavella naznanja, da so prizadeli zave-zniki občutno škodo Japoncem v prelivu Macassar, med Borneom in Celebesem. Ameriški bom-bniki so večer dvakrat napadli japonske ladje in so potopili dva transporta in morda celo tri.

Katoliški krogi po vsem svetu naj obsojajo škofa Šariča, ki je javno blagoslovil Paveliča

London. (ONS). — Jugoslo-vanski pravoslavni krogi apeli-rajo na katoličane vsega sveta, da pretestirajo proti sarajev-skem nadškofu Ivanu Šariču, ki je javno blagoslovil Ante Pave-liča, načelnika hrvatske države.

Ta blagoslov je bil prominentno objavljen v božični številki zagrebškega časopisa "Nova Hr-vatska" in katerega kopije so prav zdaj dospеле v London. V tem časopisu je bil priobčen sla-vospev Paveliču, kot "zlatemu soncu Hrvatske." Slavospev roši blagoslov Vsemogočnega na Pa-veliča, ker je on "ponižni hlapec

božji." Pod tem slavospevom je podpis: "katoliški nadškof sara-jevski, Ivan Šarič."

Ta nadškofov čin obsojajo pra-voslavni krogi tukaj, ki izjavlja-jo, da je Šarič kot Nero, "ki uživa nad trpljenjem pravoslavnih kristjanov." Dolže nadškofa, da podpira sistematično ubijanje in deportacijo tisočev Srbov iz Hr-vatske.

Pravoslavni krogi urgirajo katoličane vsega sveta, naj obso-dijo nadškofovo pretvezo, da go-vori v imenu katoliške duhovščine.

Dr. Maček, vodja Hrvatov, se nahaja sedaj baje v nemškem konfinacijskem taborišču

London. (ONA). — Dr. Vla-dimir Maček, katerega bivanje je bilo neznano, odkar je zavrnil ponudbo, da bi služil kot hlapec Nemčije v Hrvatski, se nahaja, kot se doznava iz zanesljivih vi-rov, v konfinaciji v Nemčiji. Ju-goslovanski krogi poročajo, da se je to zvedelo po tajnih virih.

Dr. Maček, ki je bil vodja hr-vaške kmetijske stranke in pod-predsednik v jugoslovanski vlad-i do okupacije, je bil že dvakrat zaprt in dvakrat izpuščen na svobodo. Nemci so ga hoteli pri-dobiti izlepa ali izgrda, da bi podpiral vlado poglavnika dr. Ante Paveliča. Dr. Maček je od-ločno odklonil vsako sodelova-nje s Paveličem ali z naciji.

Podruž. 50 SZZ

Nocoj ob osmih je seja podru-žnice št. 50 SZZ v navadnih pro-storih. Po seji bo nekoliko pri-grizka in medsebojne zabave. Matere ste prošene, da opozori-te svoje hčere, da gotovo pride-jo na to sejo.

IZ NAŠIH NASELBIN

Aurora, Minn. — Tukaj je pred kratkim umrl rojak John Kmet, v starosti 58 let. Pokojni je bil doma iz vasi Podlipa, pri Ajdovcu na Dolenjskem in je prišel v Ameriko pred 38. leti. Zapušča ženo, pet sinov in dve hčeri.

Black Diamond, Wash. — Tu-kaj je umrl Frank Slugar, star 63 let in rojen v Suhodolu pri Litiji na Dolenjskem. Zapušča brata v Girardu, Kans.

K molitvi

Članice društva Carniola Hive št. 493, Maceabees, so prošene, da pridejo nocoj na sejo. Po se-ji bodo šle v Zakrajškov pogreb-ni zavod, da pomolijo ob krsti pckojne sestre Jozefe Janežič.

K molitvi in pogrebu

Članice društva sv. Helene št. 193 KSKJ so prošene, da pridejo danes popoldne ob 2:30 v Za-krajškov pogrebni zavod k moli-tvi za pokojno sestro Jozefo Ja-nežič; v četrtek se pa po možno-sti udeležite pogreba.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

JAMES DEBEVEC, Editor

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto \$7.00
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

33

No. 29

Wed., Feb. 4, 1942

Ob obletnici smrti dr. Antona Korošca, voditelja Slovencev

Dr. Miha Krek, podpredsednik jugoslovanske vlade, je imel ob priliki obletnice smrti dr. Anton Korošca govor, ki je vreden, da ga prinesemo na tem prominentnem mestu. Te lepe besede je govoril dr. Krek:

"Oče naš! Nad dva milijona slovenskih sirot ob Vašem grobu kleči; trdno sklenjeno se za roke držimo. Med solzami in ihtenjem ranjenih src Vam zatrdno obljublamo vedno hoditi po potih, ki ste nam jih odprli, za cilji, ki ste nam jih kazali.

Tako nekako smo se pred letom na današnji dan poslavljali od umrlega voditelja slovenskega naroda dr. Antona Korošca.

Ob prelomu naše zgodovine nas je vodil. Nenaravni tuji jarem je zlomil. V narodno svobodo je vrata odprl. V Jugoslaviji je slovensko ime utrdil. Do najvišjih vrhov je naše družabno in kulturno življenje izgradil. Njegova doba je največ po njegovi osebnosti zaslugi najbogatejše življenje slovenske narodne družine.

Toda on ni nikoli gledal nazaj. Nikdar ni v spominih živel. Ni o njih mnogo govoril, ne pisal. Le naprej so zrl njegove oči. V prihodnost je neprestano koval. Najlepše sledimo njegovemu gledu in želji, če ob njegovi podobi tudi danes, v to strašno temo, ki je po njegovi smrti pokrila vso slovensko zemljo, kličeemo novo upanje in novo ljubezen.

Upanje in ljubezen! Dve tako tuji besedi, dve lučki, ki jih je vihar ugasnil, dva plamena tako topla, pa jih danes led pokriva. Slovensko upanje in slovenska ljubezen! Tako po-teptana, a tako zaželenja. Ob njih se je dr. Korošec gred. Od njih je vedno novih moči dobival da je vztrajal, držal, vodil in premagoval nepregledne težave in ovire od skromnega prvega sveta svojega javnega dela, preko viharjev in teme v bohotni sončni dan najvišjih in največjih uspehov slovenskega in jugoslovanskega državnika.

Materjalistične zmote, pagansko sovraštvo, ničvreden pohlep in nupuh dveh narodov so danes opustošili Evropo, uničili našo domovino. Ali dokler je kak slovenski človek še živ, pa naj bo zunanost sveta še tako narobe, mora kliti in kleti slovensko upanje in slovenska ljubezen.

Zvestoba Slovencev ne gine, ne usahne. Zvestoba Slovencev je in bo učinkovita in zmagovita. Spet bo presekal gaz v svoje polno življenje in razlila blagodejno toploto novega življenja po vsej slovenski zemlji. Grozodejstva, ki jih dandanašnji prokleti sovragi počenajo nad našo krvjo, bodo neizprosno rodila prokletstvo nad njimi samimi. Naš narod pa bo vstal.

Kako naj rabim milejšo besedo kot besedo prokletstva, če pa čujem, da so Nemci v preteklem mesecu po celih okrajih Slovenije pobrali otroke manj kot deset let stare. Ves svet naj čuje in se zgrozi: onim maloštevilnim slovenskim družinam, ki so pod nemškim režimom še na svoji zemlji ostale, so pobrali najmlajše, najmanjše neboljene do 10 let stare otroke in jih odpeljali neznano kam. Ves krik obupanih mater, prošnje staršev nič ne pomagajo. Niti toliko usmiljenja nimajo nacistični divjaki, da bi povedali kje so otroci, kam so šli z njimi, kaj z njimi hočejo in kaj z njimi delajo. Ali v vsem nemškem narodu ni nobene človeško čuteče matere več, ali tam ni več občutljivega srca? Ali ni nikogar groza in stud?

Kako naj rabim kak drug izraz kot prokletstvo, če vem, da so Nemci iz enega samega kraja zopet pobrali dvesto slovenskih deklet in jih odvedli v nemško vojaško javno hišo? Če vem, da služi tam to pošteno, sveto slovensko življenje za pasjo hrano barabske in barbarske pohote? Če vem, da vsako dekle, ko je uničena in zlomljena, pobijejo kot okuženo žival?

Uničili so nam domove oropali našim družinam zemljo in premoženje, može in sinove odvedli, razselili nas po Srbiji, Bosni, Poljski in Nemčiji. A še ni dovolj! Sedaj uničujejo še ostanke in klice slovenskega življenja. Kje so naši otroci, vpije danes smrtno ranjena slovenska mati; kje so slovenski otroci, vpijejo Slovenci v Ameriki in po širnem svetu; kje so nedolžni otroci, vpijejo kulturni ljudje celega sveta tja v nacistični brlag. Odgovora seveda ni. Saj ga niso dajali tudi Huni in Obri in Tatari in Turki, a moderni Herodi so še grozovitejši kot ti stari barbari. . . Ali če je kje v Nemčiji še kak človek, ponavljam še jaz ta klic nocoj: **kje so slovenski otroci, javite staršem njihova bivališča!** Ne kličite najstrašnejše kazni nad svoj narod z mučenjem in ubijanjem nedolžne mladine.

Po slovenski domovini divja smrt, nasilna smrt. Okrog 400 ljudi je bilo zadnji mesec ustreljenih in obešenih brez vsake krivde kot talci. Vodja civilne uprave Kučera jih ubija pod firmo komunizma. Pri tem pa dobro ve, da ne ubija komunistov, zlasti ne komunističnih voditeljev, ampak nedolžne slovenske ljudi.

V Trstu je bilo na povelje Mussolinija na smrt obsojenih 9 slovenskih mož in fatnov radi zvestobe slovenskemu imenu. To so mirni slovenski očetje in družinski glavari ter naši sinovi. Njihova mučeniška smrt in trpljenje njihovih 50 tovarišev, ki odhajajo v ječe, pomeni novo postajo dvajsetletnega križevga pota Slovencev pod Italijo in novo trnje-

vo krono slovenske narodne borbe v Istri, Trstu, Gorici in po celem slovenskem Primorju.

Nad ljubljansko provinco so Italijani razglasili preki sod in zapirajo v masah. Nihče, ne otrok ne stara žena ni več varna domačega miru in življenja. Slovenska domovina, ki je bila vedno kraj pridnega dela in lepega rednega življenja, je spremenjena v pekel na zemlji.

In vendar ponavljam: zvestoba Slovencev bo zmagala. Le vero moramo ohraniti, upanje vzdrževati in muke naše posvečevati za vzvišene namene, ki jih poznamo in čuvamo v globinah naukov naših očetov v Boga in zmago Njegove pravice.

V hudih in viharjih razmerah je treba zapreti oči in ušesa vsem lažnim prerokom in lažnim mamam, v svoje pričanje ohraniti pamet in mirno kri. Treba se je izogibati vsake nepremišljenosti. Čuvati vsako hišo, vsakega človeka, vsak košček slovenskega življenja in narodnega imetja. Borba mora biti smotrna, modra in previdna, predvsem pa enotna, če hočemo, da bo učinkovita in zmagovita.

Slovenski narod ne more pričakovati rešitve od nikoder drugod kot iz svoje moči in zmage Anglije, Amerike, Jugoslavije in naših zaveznikov. V kolikor se bo naša usoda od zunaj odločala, je v rokah in bo v rokah anglo-saksonskih vlesil in nikjer drugod. Poudarjam: nikjer drugod! Vse drugo so prazne marnje, ki niso vredne ene kaplje slovenske krvi. Zatrite vsa gibanja, prezrite vse poskuse, ki hočejo razdvojiti narodno borbo. Ne poslušajte nikogar kakor le svoje znane domače preiskušene narodne može in delavce, vsako partizanstvo in vsaka posebna špekulacija, ki deli narodne moči, je v današnjih razmerah izdajstvo. Skriti huj-skači, ki poedine neumno gonijo pred nacistične puške in vešala, izsiljujejo od vas denar in podporo, so brezvestni gobokopi naroda. Proč z njimi, red v naše strnjene vrste! London poslušajte in bodite pripravljeni, da izvršite naročila svojega slovenskega narodnega vodstva. Borba mora biti in je strašna. Nadaljujemo jo ali moramo jo voditi kot enoten discipliniran in zaveden narod. Le tako in na noben drug način ne bomo dosegli in doživeli, da se bo izpolnila dr. Koroščeva prerokba: pot slovenskega naroda se šele začneja, ne v zaton, temveč v življenje, z vero v Boga in samega sebe.

BESEDA IZ NARODA

Slovenija je vredna vse naše pomoči

Po tisočletnem zatiranju, otepanju in trpljenju je Slovincem ostalo le še malo ozemlja. Toda tisti košček sveta je tako raznovrsten, tako pester, pisan, srčan in krasen, da se morda noben evropski narod ne more po-nasati s tako slikovito panoramo zemeljskega površja kakor ravno Slovenci.

Zahedni kraji majhne Slove-nije se v krasnih nijansah preli-vajo v divne planine, ki jim ga ni para na svetu in o katerih pravi slovenski pesnik S. Jenko v zanosu:

Mogočne se dvigajo naše gore,
ozirajo se na cvetoče polje.

Slovenske planine se ti zdijo kakor krasen hram božji, koder srkaš vase osvežujoči zrak — dih svobode, po kateri so doli v nižavah skrbno obdelana in valove-ča polja klenega žita, morja zla-te pšenice že stoletja in stoletja koprnela — da, po svobodi vesti, znanosti, tiska, govora in zborovan-ja; kjer ti je iz vsakega cve-ta dehtelo tisto neutešno hrepen-je, žarelo iz vsakega solnčne-ga pramena, žehlelo iz vsakega klesa, žuborelo iz vsakega stu-denca, ti šuštelu na uho z vsake-ga drevesa ter neusahljivo kipe-lo iz upajoče duše slovenskega narodiča.

Le za hipec se je Sloveniji za-svetila lepa zarja srečnejših dni zlate svobode. Le za trenutek. Potem pa je spet nastopila tem-na noč strašne sužnosti, ki pa ne more, ne sme trajati vekomaj. Kajti "manj strašna noč je v zemlji temnem krilu, kot so pod solncem svetlim sužni dnovi," kakor nam poje nesmrtni pesnik France Prešeren.

"Slovenski svet, ti si krasan!" vzklika naš pesnik. Da, zares je krasan in ravno zato pa tudi si-la zapeljiv tuji roki, ki se je baš sedaj vsa okrvavljena iztegnila po njem.

Na severnovzhodni strani kra-sijo slovensko zemljo v solncu se kopajoče vinorodne gorice, na južni pa se ti tista divota nekam tajinstveno skriva v podzemeljs-ke jame, kakor bi hotela biti le Slovincem v uživanje. Doli na jugu objemajo slovensko grudo mehki valovi Jadranskega morja, kakor objema od ljubezni

vnet fant svoje dekle, in bistre reke se liki srebrni travniki pre-takajo po slovenskem svetu ter nosijo glas o plemenitosti sloven-skega srca in o veličju slovenske luše v daljni svet.

Iz naroda, ki živi po teh prele-pih pokrajinah, je izšlo že dokaj duševnih velikinov svetovnega pomena in imena.

Vega je sestavil matematikom le-garitme ter napisal druge va-žne knjige tiste stroke.

Kopitar je dal vedi slovenskih jezikov ali slavistiki podlago in njegov učence Miklošič velja za največjega jezikoslovca na sve-tu. Slovenski slavisti Krek, Škrabec, Štrekelj, Oblak in Mur-ko so se oklenili Miklošičevega naslednika Jagiča ter mu odlično pomagali v njegovem delu na polju slovenskega jezikoslovja.

Drja. I. Štefana je priznal znanstveni svet za prvega fizika cele Evrope in slovenski šolnik Mcčnik je napisal knjigo, po ka-teri se je učila matematika do-mala po vseh deželah tedanje av-strijske države.

V pesništvu ima slovensko ljudstvo take neprekosljive pev-ce, kakor so n. pr. France Preš-eren, Simon Jenko, Simon Gre-gorčič in Oton Župančič, na pisat-eljskem polju pa pripovednike, kakor so n. pr. Jurčič, Stritar, Levstik, Tavčar, Finžgar, Vlad. Levstik, Govekar, Ivan Cankar, itd.

Slovenski genij je delaven v vseh umetnostih izrazilo, ne-umorno in učinkovito. Svet mu daje priznanje ter ga postavlja med tiste, ki se odlikujejo po kakovosti svojih umotvorov in prvečijo med kulturnimi delavci celega sveta.

Duševno gibanje drugih naro-dov se opira na bogato podporo premožnega in imovitega me-ščapstva, a Slovenci črpajo svo-je duševne moči iz priprostega in revnega naroda, iz kmečkega ljudstva, kakor to tako lepo po-ve Gregorčič v svoji "Kmetski hiši":

Ta hiša nam je mati krušna,
domovja stebel je čistit,
iz kmetških hiš nam hrana dušna,
iz kmetških hiš omike svit.

Od tam nam misleci globoki,
od tam klicarji k nebu nam,
od tam nam pesniki preroki,
za dom borilci vsi od tam.

To slovensko ljudstvo, ki je si-ecer majhno po številu, a veliko po svetovno priznanih dušev-nih delavcih, je rod, iz katerega

izhajamo mi ameriški Slovenci. Ta majhni, a žilavi, čvrsti in na-darjeni rod je sedaj morda v svoji najhujši nesreči, se potap-lja mu preti pogin pod silo kru-tih zatiralcev. Zapisan je smrti, če ga mi pustimo na cedilu, če mu mi ne priskočimo na pomoč.

Slovenija je v vsakem oziru vredna vse naše pomoči — mo-ralne, gmočne in politične.

Čikaški Slovenci se zavedajo tega, pa ji hočejo po vseh svojih močeh pomagati s svojo priredi-tvijo, ki jo bodo imeli dne 24. ma-ja letos v Ameriški češki dvora-ni na 18. cesti.

Vsi zastopniki in zastopnice naših krajevnih organizacij pa vsi drugi, ki so pripravljeni pro-dajati vstopnice za tisto priredi-tev, naj pridejo na sejo dne 18. februarja zvečer v prostore pod cerkvijo sv. Štefana. Za odbor: Zvonko A. Novák

Komu naj toži ona?

Komu naj toži naša uboga sta-ra domovina Jugoslavija, ko pa ne sme govoriti! V teh groznih dneh, ko njeni otroci junaško umirajo pod kruto roko sovraž-nika tudi mi ameriški Slovenci čutimo to bol.

V duhu vidimo tvoje gorje in tvoje ranjeno srce, iz katerega teče nedolžna kri, žrtev, s kate-ro napajaš ono našo sveto slo-vensko zemljo, katero slovenski izseljenci še vedno zvesto ljubi-mo. Če ravno si izčrpana, o ma-ti domovini, vseeno se še juna-ško boriš. Uverjena bodi, da bo tudi tebi zasijalo sonce svobode, po kateri boš zopet ustala. Lepa bo zgodovina, ki se bo pisala s srčno krvjo padlih tvojih otrok. Sedaj si revna, o mati domovina, toda bogata, neizmerno bogata pa si v ljubezni, kajti ta zvesta ljubezen do rojstne grude ti bo priborila zmago, da boš zopet zmagoslavno ustala.

Takrat bo zopet zasijalo son-ce sreče sedaj trpečemu in tep-tanemu troimenemu narodu. V tem upaj glejmo tudi vse ameri-ški Slovenci oziroma vsi Jugo-slovani, da bomo tudi vsi pri-pravljeni žrtvovati vse za zma-gae naše nove domovine Ameri-ke. Saj tudi ona ni nič izbirala takrat, ko smo se k nji zatekali kot izgubljeni sinovi in hčere — nič nas ni ločila, nič izpraševa-la, s kakšnim madežem je kdo stopil na svobodna ameriška tla. Vsi smo uživali isto svobodo, za-to pa je danes tudi naša sveta dolžnost, da smo ji vsi lojalni in zvesti!

Naredimo kar je v naši moči za obrambo naši Ameriki, ker s tem bomo tudi indirektno poma-gali naši rojstni domovini — Ju-goslaviji. Opazujem — berem — a prišla sem do zaželenega skle-pa ter upam, da ni med nami sr-ca, ki bi ne imelo sedaj sočutja z našo rojstno domovino — Ju-goslavijo.

Kolikrat me je v dno srca za-bolelo, ko sem slišala govorjenje naših Slovencev in Slovenk, ki so se poniževalno izražali o Jugo-slaviji, o bratih Srbih itd. Sedaj pa le malo pomislimo in videli bomo, da so danes ravno bratje Srbi, ki delijo skromno skori-ce kruha z našimi nesrečnimi slo-venskimi begunci. Pomislimo — mogoče so tud naši sorodniki med njimi!

Ko je bila naša stara domovi-na na vrhuncu svoje moči, je bi-la dostikrat zaničevana od svo-jih lastnih otrok. Danes, ko je raz-meserjena in poteptana — jo pomilujemo. No, le izprašujmo si vst!

Ali sem mogoče tudi jaz zada-la kakšno rano moji rojstni do-movini Jugoslaviji? Ali sem mogoče tudi jaz izdajica svojega lastnega naroda? Ali sem tudi jaz med tistimi, ki so se sramo-vali domovine, ker je bila revna? Obudimo spomine — ali smo krivi? Ali nas ne gloda v duši kot črv, ko vidimo in slišimo, ka-ko danes trpi naša mati domovi-na. Malo pomislimo, brez hinav-sčine. Naredimo trden sklep —

pomagajmo, da bo zopet ustala mogočna in večja Jugoslavija, ker le v njej je rešitev Slovencev.

Več o trpljenju našega nara-da tam doma, pa vam bo pove-dal v nedeljo osebno g. minister Franc Snoj. Torej zapomnite si, v nedeljo, 8. februarja ob dveh popoldne v Slovenskem nardo-nem domu na St. Clair Ave. On je zastopnik naše prelepe Slove-nije, ki pa je sedaj opustošena od sovražnika in naša sveta dol-žnost je, da mu pomagamo osvoboditi vse Slovence izpod tujega jarma.

Torej, v nedeljo, bo velika na-rodna manifestacija v korist na-še nove domovine Amerike, ka-kor tudi ne smemo in ne bomo pozabili tebe, naša rojstna domo-vina Jugoslavija! Zvečer pa bo slavnostni banket v Holenden hotelu ob sedmih v počast jugo-slovanskemu ministru g. Franc Snoju, katerega nam je pred kratkim poslala domovina, da nam v njenem imenu potoži vse njeno strašno gorje. Komu naj toži ona, kot tebi izseljeni sloven-ski narod in jugoslovanski. Pri-di, da olajšal boš domovini gor-je. Slovenci pozdrav vsem, Marjanca Kuharjeva.

Obisk v Barbertonu

Kakor je bilo že v dopisu po-prej naznanjeno, tako se je iz-vršila tudi slikovna predstava v soboto večer dne 31. januarja.

Z menoj so potovali tje še tri-je potniki in sicer Mr. Anton Rudman, ki je glavni agitator in ves navdušen mož za kampanje društev. Njemu se mora marsi-katero društvo zahvaliti za na-raščaj, ta mož nič ne gleda ko-liko ga stane, kako daleč je tre-ba iti in koliko je treba govoriti, da se dobe člani za društva. Tu-di omenjeni večer je on nastopil v govoru, vedno poudarjajoč da je treba društva podpirati. On ima že prav, le tako naprej Mr. Rudman.

Poleg Rudmana sta se odzva-la pa še dva filmska pomočnika: Wiljem Mramor in Jože Grdina mlajši. Kar sem ves čas prič-a-koval, to se je tudi dogodilo, namreč da je v tem času posegla vmes starka zima, vsi dnevi te-dna poprej tako lepi, tisti popol-dan je pa prerok poslal z dežjem tudi snega, tako je bila poprej lepa cesta spremenjena v prid fantalinom, ki se radi sankajo, za nas pa, ki vozimo avtomobi-le, taka cesta sploh ni in jo od-klanjamo, če je le mogoče se je ogniti. Do Barbertona je še šlo O. K., toda tam se je pa med slikovno predstavo pozimilo z viharjem in snegom, mi smo re-kli: Naka, v takem vremenu se pa že ne bomo peljali v Cleve-land, da bi se kje v kakšen gra-ben, prekučili, skušnje uče. Ta-ko smo zaprosili za "jerperge" in tudi dobili, vsak je bil rade-volje pripravljen nas sprejeti pod streho. Zmenoj je šel mlaj-ši Jože Grdina k Mr. in Mrs. Crow, (poprej Bertoncelj) na njihovo zelo lepo stanovanje, hvala jim lepa za tako udobno poslug. Mr. Rudman in pa Mramor sta se pa tudi zelo po-hvalno izrazila, da je bilo v hiši Mr. in Mrs. Opeka dokaj lušno in z potrebo vse preskrbljeno. Prav tako lepa hvala Opekovic za naklonjenost, mogoče bo ke-daj prilika vam vrniti če vas bo sneg v Clevelandu kedaj zalotil.

Zdaj pa malo o napredku bar-bertonskih Slovencev. To kar sem tam videl sem naravnost ob-čudoval. Sploh nisem mogel ver-jeti, da je ta napredek njihova lastnina. To kar so v tem času od lanskega leta izboljšali v po-gledu doma "DOMOVINA" je nekaj zelo velikega in gospodar-skemu oziru. To pomeni, da je tam nekaj zelo gospodarskih mož, ki znajo računati z duhom časa. Pri tem je pa narod, ki jim zaupa in v gospodarskem oziru podpira. Kakor sem slišal je to izboljšanje stalo ali bo sta-lo, ko bo vse do kraja urejeno, okrog \$60,000.00 ali še več. To

je za tako naselbino zelo ve-lin jaz bi ne bil nikdar priča-val takega napredka ali take-ranje, tako moram reči če ga-rim to kar tudi mislim. S pa ni še rečeno, da so se zado-pod zadolžnicami na vknji-marveč so si sami skupaj v-ili in založili brez vsakih vknj- Vsemu temu je podlaga dru-Domovina, ki je že ves čas ga obstoja lastovalo to dvo-člani tega društva so večini-šli stari naseljenci in tako-niki tudi tega posestva, ki bi se danes lahko cenilo nad-000.00 ali še lahko več. Pro-slo modern.

Ne morem drugače nego izrazim moje priznanje v go-darskem oziru, če računam-tem namreč kar se tiče v so-nemu oziru, da se da roj- vsa komoditeta, da se lahko služejoje omizja; kegljanje vseh drugih socialnih udob-Da bi se vsega tega le ne me-re posluževali, kar se ve- zgodi, ko je družba in dru- vsa navdušena in vesela. To soboto so se veselili in plesali se je vse vrtele do ene ure V takih prilikah se človek poglobi v socialne dobrine, drugi dan glava boli. Sedaj je predpust, je to že neka-stara navada, da se družin-lo razvesele. Kmalu bo sledi-gi čas, to je postni čas, in ta-bodo imeli barbertonski na-pa še drugo stran, to je na-pozidana cerkev. Naj mi barbertonski rojaki oprostite, temu dopisu dodajam še drugo stran, namreč cerk-To storim radi tega, ker s-soboto videl v domu prav-ljudi, prav tiste pionirje, ki sem jih videl vselej pri cerkvenih prireditvi, kadar se mudil po takih okolnost-Barbertonu. Radi tega ve-so eni in isti ljudje, ki so šli li na svoje rame eno in d-namreč: narodno in versko-novu — božji hram.

Barbertončanje, čast Oboje je potrebno. Hiša za-janje, da se v njej goji mo-zavest in da se v njej poma-je slovenska govorica, kak-dih hiša božja (cerkev) da-njej ohranijo svetinje sv-To dvoje je oboje draga-Brez hiše božje in brez du-se ga dobi v božji hiši ne- ne more biti srečno niti so-življenje. Eno z drugim bi-jalo, narodnost brez vere, bo uspeła, ložje vera brez-nosti, nego narodnost brez-to pa radi tega ker tisti, ohranil vero, bo imel v s-vedno veliko spoštovanje-do narodnosti že iz hvala-do svojih staršev kot dedo-potomec, po katerih je za-luč sveta in prejel vero, ki je dražji zaklad na svetu za-gar, ki jo kot tako sprej- ohranjuje.

Rojaki v Barbertonu, ste doprinesli za oboje, za dne in za versko. Mi, v-landu vam moramo dati ve-znanje. Če bi se šlo na ste- jakov po odstotkih, ste vi-dalec nadkrili! Kdo je ked-čunal na vas, da se boste- 1941 tako sijajno odzvali-to je storila vaša dobra-vaša narodna in pa verska-vest. Ztrajajte v tem v- da ste imeli najboljši na-Življenje hitro teče, naši so-ki legajo z vsakim dnem v-bove, naj ne bo niti najma-ga časa za medsebojni prep-nesoglasje, kar ni za koristi-naj ostane na strani, oprje-te se le tega, kar šteje vsa-za srečo že tukaj in posla-srečo po smrti, Bog Vas-Moška Zveza naj tudi v-duhu napreduje! Čestitam-Anton Grdina

Čudoviti svet

Kdo se je že poglobil v rastlin? Da vlada v njem križem kraž, se nam zari-prvi pogled; kmalu pa do-voito urejen.

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Mays

Ničesar nisem čul, pa zanevil sem se na ostro uho Apače. Čisto verjetno je bilo, da naju je kdo opazil. Bila sva na drugi ploščadi, komaj dva metra nad dnem kotline, in nekaj korakov v stran so kurili Yumme. Če je kateri slučajno in ostreje pogledal kvišku, naju je moral videti.

Brž sva spet zlezla v stran od luknje in poslušala. Nič ni bilo slišati.

"Kaj je čul moj brat?" sem vprašal.

"Korake in glasove."

"Nikogar ni. Morebiti je bilo više gori —"

"Ne, nad nama je bilo. Čisto dobro sem čul, da —"

Umolknil je.

Trdo nad seboj sva čula moškega, polglasno je pravil:

"Pojdiva! Zakaj si obstal?"

"Nekaj sem videl, kar mi je smisljivo," je povedal drug glas.

"Kaj?"

"Dve glavi sta se sklanjali čame spodaj nad vhod v prvo nadstropje."

"To vendar ni nič čudnega!"

"Dve glavi, ki prisluškujeta? Pa bi ne bilo čudno?"

"Ne. Služkinji sta bili!"

"Moški glavi sta bili!"

"Morebiti dva naša bojovnika —"

"Ne. Indijanec je bil z dolgi lasmi in belokožec s klobukom."

"No, kaj je posebnega na tem? Eden naših bojovnikov pa oče belokožec, ki stanuje pri belj sgwavi spodaj!"

"Ne! Tisti stari belokožec ima drugačen klobuk. Tujca sta bila!"

"Ni mogoče!"

"Bi tudi sam tako rekel, da nisem čisto razločno videl, ko sem stopil na rob ploščadi?"

"No, pa leziva in pogledaj!"

Čula sva, da sta lezla na rob ploščadi.

Stala sva prav pod njima.

Kaka sreča, da najina obleka ni bila svetla! Tiho sva čakala, da nesno stisnjena k steni, genila se nisva. Pa vkljub temu sta draga naju morala videti, če sta imele le količkaj dobre oči. Zvezde ti svetle in iz kotline je sijala luč ognja.

Nekaj mučnih minut je minilo, molče sta prežala v temo.

Eden je vprašal:

"Vidiš kaj?"

"Nič."

"Jaz tudi ne."

Zmotil si se! Kako bi naj prišel tuj človek v našo dolino in še celo na ploščadi!"

"Tudi sam ne razumem, kaj —"

"Vhod so vendar zasedli naši ljudje —!"

"Pa sta le na poščadi!"

"Ne verjamem!"

"Zleziva doli pa poglejva!"

"Dobro! Povem ti, nikogar ne bova našla!"

Vatata sta in stopila k lestvi. Winnetou me je dregnil.

"Prišla bodeta! Hitro na drugo stran ploščadi!"

Smuknila sva na levi konec ploščadi, legla in se stisnila k steni.

"Mislija sva, da so samo ženske in otroci v gornjih nadstropjih," je šepnil Winnetou. "Pa sva se zmotila. Tudi bojovniki so še ostali doma. Niso vsi spodaj."

Upajva, da naju ne najdejo."

"In če, kaj bova storila?"

"Prijeti ju morava!"

"Kriknili bo kateri —"

"Z levice ju zgrabiva za vrat, z desnico pa jima suneva nož v srce. Niti črhnila ne bodeta."

"Tisto pa ne! Ubila revežev ne bova."

"Pa se nama ne bo posrečilo, da bi ju neslišno obvladala —"

"O, kolikokrat nama je že uspelo tisti prijemek za vrat —!"

"Topot na nama utegne izpodleteti!"

Predpustne šege in navade

(Konec.)

Izražajo se v razposajenosti, obilni jedi in pijaci, zbadljivosti in norčavosti v besedah, pohajkovanju in brezdclju, plesu in godbi. Po vasi in v hišah se razkazujejo maskare, ki nabi- rajo pustne darove, klobase, krofe, jajca itd. Plešejo in ugajajo burke "za debelo repo," "za dolg lan," "za veliko korenje." Na pustni torek vodijo ponekod po vasi brno, kamelo.

Vodniki se napravijo kot daljni popotniki iz jutrove dežele, obstajajo pred hišami, kjer jih pogostijo. Zbirajo se tudi na kmetih v pustnih sprevodih, vodijo maskiranega medveda, konja, vola, kozla, tele, lisico, petelina itd. To so še ostanki iz prostarih poganskih časov, simbol demonov, dobrih naravnih duhov, ki povzročajo novo življenje na polju, v gozdu in vinogradu, utelesenje naravnih sil. V nekaterih krajih, zlasti na Štajerskem, če vlačijo plug.

Šest moških maskar, oblečenih v ženska oblačila in odetih s svilenimi rutami se vpreže v plug. Za plugom hodi maskara, ki trosi ajdove, pšenične in koruzne pleve ter s tem označuje se- tev. Glavni prireditelj nosi koš ter pobira vanj krofe, jajca, klobase in druga darila. To je Kurent, najbolj smešno in čudno opravljena maskara s kraguljci.

V raznih krajih in deželah imajo različne pustne šege in navade, ki pa so ponekod v teku časa, napredka in kulture že skoraj popolnoma izginile in izumrle. Tako n. pr. so nekdanj na pustni torek v Beli Krajini in Žumberku postavili na stol v hiši meh, v katerem je bilo pro- slo ali kako drugo žito. Nanj je moral sedeti vsak, kdor je prišel ta dan v hišo, in to trdo, kar je

pomenilo, da bo kolkja rajši na jacyh sedela. Preden pa je odšel iz hiše, je moral s burkami malo po peči postgati, da bi se kokoši domače hiše držale in na domačem posestvu kopale in jajca nosile, ne pa na tujem. Zato ta dan ljudje niso radi hodili v tuje hiše, da ne bi sedeli na mehu in, kakor so govorili, kokali. — Na Koroškem je bila na pustni dan mladina že zgodaj na nogah. Po vasi so vozili samokolnico in pri vsaki hiši pobirali malo slame in sena. To so potem zapeljali na visok hrib. Tam so nagatili slamo in seno v raztrgano, ponošeno možko obleko in nesli tega moža na visok stog. Zvečer po sončnem zahodu, ko je odzvonilo Ave Marijo, so ga zažgali. Zdalj so začeli peti, vriskati, vpiti, zvoniti z zvonovi, dokler ni slamnati mož do kraja pogorel. — Na Goriškem so preganjali na polju osat, če se je preveč razbohotal, z "buljno vodo." Bulja je bila narodna jed iz koruzne moke, zamesene z mlekom, a tudi z vodo. Dodali so tudi grozdčja, rozin, in v to- sto vili raztopljene slanine z govirki. Z roko so naredili "bulje," večje od jajca, ter jih dali kuhati v vrelo vodo. Vodo, ki je ostala, so imenovali "buljna voda." Tako so pravili, da je neki kmet na pustni torek prav na ta način preganjal na polju škodljivi osat, ko je stopil k njemu gospod in ga vprašal: "No, kaj pa delaš?" "Osat preganjam, kaj pa ti delaš?" je odgovoril kmet. "Jaz pa tebi vero t. j. vraže," je dejal gospod in izginil. Bil je — vrag.

V Beli Krajini sadijo ta dan presad (flance); ker pa leži pogosto na pustni torek še sneg, sadijo kar pod kozolcem. Pravijo, da se zelje iz tega presadja potem ne pokvari v kadi. Ot- dani na pustni torek napravljajo v hiši ali kje zunaj zibalo

(gugalnico), ki jo spletejo iz vrvi in nato drug drugega zib- ljejo. To pomeni rodovitnosti v hiši, hlevu in a polju. Ta dan se morajo prati predena, povesma prediva, da se potem platno lepše beli. Koroški Slovenci pravijo, da se pustne dni ne sme prestiti, kar se te dni napre- det, vse miši snedo. Drugod zo- pet naj gospodinja na pustni torek še pred soncem omika malo prediva in naprede neko- liko niti, da bo potem sreča pri preji. Na Krasu pravijo, da pridejo kače v hišo, če se na pustni dan šiva. Na Štajer- skem imajo vražo: "Če se pust- ni dan melje, rado nad tisto hi- šo grmi: če se pa prede, kače okoli hiše lazijo." Na Svelnico in nadalje v predpustnem času se na kmetih odpustčajo in spre- jemajo hišni posli in pastirji. Kokoši dobe nova gnezda. Iz hlevov se izganja vsakovrstni mrčes z raznimi reki, zagovori in zarotilnimi besedami.

Ena izmed poglavitnih pust- nih zabav je ples kot izraz vese- lja in razigranosti. Ples je naj- brž tako star kakor človeški rod. Ze kralj David je izražal svoje veselje s tem, da je ple- sal pred skrinjo zaveze. Ples so poznali Grki in Rimljani, pa tu- di najstarejši in celo divji na- rodi. Tudi naši predniki so že pred stoletji radi plesali. O tem nam je zapustil naš domači zgodovinar Valvasor zanimive podatke. O takratnem plesu in plesalcih poroča naš slavni kro- nist: Gorenjci vsako leto toliko plešejo, da jim noge le malo mirujejo. V nekaterih krajih plešejo fantje in dekleta od No- vega leta do posta vsako nede- ljo in celo na pepelnico, nato pa spet od sv. Mihela do adventa na skednjih in podih, ki so pol- ni plesalcev, da se komaj pre- mikajo.

Vsi pari plešejo hkrati tako, da vodi fant svoje dekle za ro- ko. Godci sedijo stisnjeni v ko- tu ali pa pod streho skednja. Za ples mora plačati vsak ple- salec 1 sold, s tem plačajo god- ce in prostor za plesišče, kar ostane, pa zapijejo. Plešejo tu- di v najhujši zimi, niti največji mrzaj jih ne prežene s poda, ki je odprt na vse strani.

Fantje začno plesati že po Rešnjem Telesu vsako nedeljo in praznik po 5-6 ur nepresta- no v senci dreves, na katerih podih po 50 parov naenkrat. Pri takih plesih so bili tudi pre- tepi in uboji. Valvasor je za- pisal, da "se zgačajo z gorjača- mi po glavah kakor mesar vole s sekiro. Če ni vsaj eden mrtev, pravijo kmetje, da je bilo žeg- nanje za nič."

Leta 1682., torej nekoliko let pred izdajo znamenitega Val- vasorjevega zgodovinskega de- la "Slava vojvodine Kranjske," so ubili fantje na plesu v Begu- njah na Gorenjskem grajskega ključavničarja Hansa Fortunat- tija. Prihodnje leto so pobili na plesu Martina Kodermana v Hlebcu, Jerneja Dolencu na Zgoši in Jakoba Kralja. Duhov- ščina in posvetne oblasti so se mnogo trudile, da bi odpravile take zlorabe plesa, toda vse za- nam, kmetje niso hoteli opusti- ti starih razvad. Ze takrat, Bog- varuj, da bi se med domačine pomešal kak tuj fant iz druge župnije. Za dovoljenje plesa so morali plačati gosposki cekin. Plesov se je udeleževala le sam- ska mladina. Po plesu so vodili plesalci vsak svoje dekle v go- stilno, kjer so fantje plačali rač- un tudi za dekleta. Valvasor še opisuje, kako so plesali ob raz- nih prilikah, n. pr. ko so meli proso, trli lan ali na preji. V Beli Krajini so plesali umetne plesse z golimi sabljami, z nji- mi mahali tako spretno, da se je vse čudilo. Plesalci so imeli že v Valvasorjevi dobi svoje re- ditelje, ki so vodili ples in po- birali prispevke. Vse jih je mo- ralo ubogati. Reditelji so vodi- li po plesu dekleta z godbo v gostilno, kjer so pogostili ple- salkine in godce z jedjo in pija- čo.

Ob sončnem zahodu je mora- lo biti plesa konec. Pustnemu torku sledi pepel- nica, dan pokore, vendar tudi ta dan ljudstvo ne miruje. Na vasi vlečejo ploč, in sicer dekle- ta, ki so obsedela brez ženina. Če niso hoteli same vleči plo- ha, so jim ga pripeljal in pri- vlekli prav do hišnega praga in pri tem zbijali šale. Ta dan mar- sikje še dandanes Pusta ali Ku- renta pokopavajo. Nagačeno in maskirano pustno šemo vozijo ali nosijo v pogrebem sprevo- du, tarnajo in jočejo, igrajo žalne koračnice na harmoniko, potem jo pa vržejo z mosta v potok ali reko, če ni vode bli- zu, pa sežgo. Na pepelnico sredo zjutraj se verniki v cer- kvi pepelijo in spominjajo, da je človek kljub vsem objestno- stim, ki jih uganja, vendar le prah in pepel, ki se vanj nekoč povrne. Predpusta in pepelnice se spominja v svojih pesnitvah tudi Prešeren:

Klel je neki mlad učenec pust na pepelnico sredo. Te besede je govoril v jezi svoji tisto uro: "O predpust, ti čas presneti, da bi več ne prišel v drugo! Ti med materne petice si poslal požrešno kugo, si mošnjico mi rejeno djal popolnoma na suho."

Nato učenec zdihuje, da je v predpustu zanemarl tudi uče- nje, nazadnje pa potoži svoje najhujše gorje, da mu je pred- pust vzel drago Reziko. To troj- no gorje: suša v mošnji, suša v glavi in suša v sruu zadene marsikoga ravno v tem usod- nem času.

Najdaljši odstavek v sv. pi- smu je 118 psalm, ki obsega 176 verzov.

Velik boj Zadrugaric!

Kadar gre dobro, gre dobro na vse strani. Tako je izgledalo večeraj, ko smo dobivali novice, kako so Amerikanci premikasti. li pritlikave Japonce. Enako je bilo v Slov. Del. Domu v keglja- ški tekmi deklet pod Zadrugo- zastavo. Malo več sreče, pa bi porazile prijazne in dobre keg- ljačice, katere igrajo pod firmo "Olga's Beauty Parlor." Te niso take kot oni, ki igrajo pod ime- nom Fish Meat Market.

No ja, bitka je bila brezkrvna, padale so same tiste "pine." Na- ša dekleta so imele dober namen, zgubile so prvo igro, dobile dru- go in pri koncu so se malo utrudile, ali kaj je že bilo, pa so za- ostale. Ob tisti priči so napove- dale nanovo boj, in kakorhitro izberejo datum, zapisali bomo z velikimi črkami. Ako ne bo za- dosti moči, pripeljemo našo tež- ko artilerijo, našo rezervo in bo- mo vse s kraja pometli po tistih "bowling alleys." Kaj mislite, da naše gospodinjice niso sposobne? Kar pridite jih gledat ob sredah ob 7. do 9. ure zvečer. To vam jih mečejo, da je kaj!

Zadrugarji imajo to lepo na- vado, da se držijo svojih vrst lo- jalno. Kegljščna galerija je bila vsa polna prijateljskih gledal- cev, vse je pleskalo, kadar so pa- dele vse "pine," ki jih je podro- naše dekle. Kot dobri športi, plo- skali so tudi kadar je nasprotna stran vse podrla z enim samim strelom, pa ne iz puške. Taki od- zivi so navduševalni, vso igro z veseljem in vnemo.

Iz gornjega je razvidno eno, da v bodoče moramo spraviti na- še gospe tudi v tekmo, moški itak so že imeli nekaj teh, da tako pridejo do hujšega spopada, do zboljšanja v boju. Le v tekmi si ostrijo oči, postanejo boljši kegljači. Dekleta in žene, na- plan — kar dobite tekmovalke drugih skupin, mi pa bomo že prišli, da bomo stali za vami, kajti spredaj ni varno pred tisti- mi težkimi "kugljami." Uverje- ne bodite, da je to dobro, da lju- dje radi to gledajo in da boste imele vse skupaj z nami vred velik užitek.

Boj je napovedan, torej vsi na "RETURN MATCH," ko bo oznanjen.

Joseph A. Siskovich, tajnik.

Proti osivelosti las

Pred nedavni so pričeli pridobi- vati iz kompleksa B vitaminov neko snov, ki se da izločiti iz droži. Imenujejo jo "B faktor." Pri podganah s črno dlako so ugotovili, da ravno ta "B faktor" preprečuje posivelost dlake. Za- to pa so dali temu vitaminu tudi drugo ime, namreč vitamin proti posivelosti las. Ni pa še preiska- no, če pri starejših ljudeh začno siveti lasje v resnici zaradi po- manjkanja tega vitamina.

MALI OGLASI

Avto naprodaj

Proda se Ford, convertible, modela 1940. Vprašajte pri Gustav Sepetauc 7609 Myron Ave.

Službo dobi

Išče se žensko srednje staro- sti za lahka gospodinjstva dela. Vprašajte ali telefonirajte po 4 uri popoldne na 1185 E. 172. St., tel. KENmore 3815-J (30)

Ženska se sprejme

Srednje stara ženska se išče za lahka hišna dela in da bi skrbela za enega otroka. Ogla- site se po šestih zvečer na 6007 St. Clair Ave. (30)

Soba se odda

Opremljena soba se odda, z gorkoto. Vprašajte na 1245 E. 59. St. (29)

Soba se odda

Moškemu ali ženski se odda soba na 1510 E. 47. St. Vpra- šajte po peti uri, ali pa lahko pokličete po telefonu ENdicott 9642 od 9. do 5. ure. (30)

Gornja slika je bila posneta na bojišču v severovzhodni Libiji, kjer je italijanska ar- ma utrpela silne izgube v moštvu in vojne materialu.

Načrt Japoncev. — Gornji zemljevid nam kaže razdalje med Avstralijo in Novo Guinejo ter med Novo Britanijo in Solomon otoki, kjer so že pristali Japonci. Avstralija se resno boji japonske zasedbe, zato se je obrnila na zaveznike za pomoč. Mornarica Zed. države se je takoj odzvala temu klicu in potočila japonski konvoj v bližini "Celebes" oto- kov. Nova Britanija spada k Avstraliji.

Za las je manjkalo

ROMAN

Gospod Folgat niti za trenutek ni mislil, da bi se prepilal z Jacquesom, ker je dobro znal, da bi bilo brezpotrebno. Obup nikdar ne računa z razumom. Folgat je samo dejal:

"Pozabili ste na gospodično Chandore."

Obraz Jacquesa zardi, nekaj zamrmra in se stresse po vsem telesu.

"Diana!"

"Da, Diana," reče mladi odvetnik. "Pozabili ste na njen pogum, na njeno vero do vas in na vse, kar je naredila za vas. Kako morete trditi, da vas je pozabila, ona, ki je šla do največje skrajnosti in prežila vso noč v ječi radi vas! Pri tem je riskirala svoje deviško poštenje, kajti kako lahko bi jo dobili v ječi in kako bi bilo s tem izdano. Oh, ona je vse to dobro vedela, toda kljub temu se ni obotavljala, pač pa hitela k vam."

"Ah, vi ste kruti, gospod," pravi Jacques.

In ko trdno prime odvetnika za roko, nadaljuje:

"Ali ne morete razumeti, da me spomin na njo ubija, in da je moje gorje toliko občutnejše, ker vem, kakšen blagoslov sem z njo zgubil? Ali ne vidite, da ljubim Diano bolj kot je bila kdaj kakšna ženska ljubljena? Ah, če bi bilo samo življenje na tehtnici! Jaz, jaz, se moram seveda pokoriti za grehe v preteklosti, toda ona — sveta nebesa, zakaj sem se sploh kdaj seznanil z njo?"

Nekaj časa ostane zakopan v svoje misli, potem pa še dode:

"In vendar, tudi ona ni prišla včeraj. Zakaj ne? Oh, brez dvoma, so ji vse povedali. Povedali so ji, zakaj sem se na ono usodopolno noč nahajal v Valpinsonu."

"Motite se, Jacques," reče

ČE STE BOLNI

Ako trpite na nerednosti v želodcu, jetrih, ledicah, vranici, revmi, visokem pritisku krvi, ali zastareli poškodbi, pridite k meni, da vidim, kaj morem storiti za vas. Imel sem velik uspeh v 25 letih v takih slučajih. Jaz se poslužujem stare evropske in najnovejše metode bolnišnic pri zdravljenju.

Pridite do doktorja, ki razume vaš materin jezik in vam lahko razloži na razumljiv način.

DR. PAUL W. WELSH

HYDROPATHIC CLINIC
(specialist v starih boleznih)

Uradne ure:
1 do 5 popoldne, razen v sredo
423 Citizens Bldg.
850 Euclid Ave.
Telefon: MAin 6016.

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

1126 E. 61st St.
6122 St. Clair Ave.
HE 2730.

zda jci gospod Magloire. "Gospodična Chandore ničesar ne ve."

"Ali je mogoče?"

"Gospod Magloire ni govoril v njeni navzočnosti," pristavi Folgat, a gospodu Chandore smo povedali, da mora ohraniti vse tajno. Jaz sem zahteval, da imate samo vi pravico povedati resnico gospodični Diani.

"Toda kako si ona tolmači dejstvo, da sem jaz še vedno v zaporu?"

"Ona sploh ne tolmači."

"Sveta nebesa, torej ne misli, da sem jaz kriv?"

"Če bi ji sami povedali, da ste kriv, pa ona ne bi verjela."

"Toda na obisk pa le ni prišla."

"Ker ni mogla. Dasi njej ni so ničesar povedali, pa smo morali govoriti z materjo. Markiza je bila kot od strele zadeta. Bila je več kot eno uro v nezavesti v naročju Diane. Ko je zopet prišla k sebi, so bile njene prve besede vprašanje po vas. Toda tedaj je bilo že prepozno, da bi dobili vstop v zapore."

Ko je gospod Folgat omenil ime Diane je najdel najbolj gotovo sredstvo, da prekriža načrte Jacquesa.

"Kako se vam morem dostojno zahvaliti?" reče Jacques.

"S tem, da mi obljubite, da popolnoma opustite svoj prvotni načrt," odvrne mladi odvetnik. "Če bi bili krivi, bi bil jaz prvi, ki bi dejal: 'Pa naj bo tako! Da, še orožje bi vam ponudil. Samomor bi vas mogoče nekako opravičil. Toda ker ste nedolžni, tedaj nimate nobene pravice, da se ubijete, in v tem slučaju bi bil samomor priznanje zločina.'"

"Toda kaj naj vendar naredim?"

"Branite se. V boj za pravico!"

"Brez upanja?"

"Da, tudi brez upanja. Ko ste v vojni zrl Prusom v obraz ali ste morda kdaj prišli na misel, da sami sebe končate? Ne, nikdar! Pa vendar ste vedeli, da so mnogo bolj številni kot je pa bilo vas, in da bodo najbrž zmagali. Dobro torej, danes ponovno stojite pred sovražnikom, in četudi bi vedeli, da boste premagani, to je, da boste spoznani krivim, pa bš še vedno nasvetoval: v boj! Ako bi bili spoznani krivim, in če bi bil zadnji dan predno vas odpeljejo na morišče, pa bi še vedno svetoval: borite se! Vi morate živeti, kajti do zadnje ure se lahko kaj zgodi in se dobi pravi morilec. In če bi se kaj takega sploh ne bi zgodilo, pa bi kljub temu ponavljal: 'Čakajte na rablja, da protestirate na vislicah ali pod giljotino glede tega justičnega umora in vaš zadnji glas bi morala biti izjava o vaši nedolžnosti.'"

Ko je gospod Folgat spregovoril te besede, je Jacques zopet prišel k sebi. Zda jci reče:

"Pri moji časti, gospod, obljubim vam, da vzdržim do grenkega konca."

"Dobro," pravi Magloire, "izvrstno!"

"Toda kaj naj vendar naredim?" vprašuje Jacques.

"Predvsem," odgovarja gospod Folgat, "nameravam v našo korist začeti s preiskavo tam, kjer jo je sodnik Galpin opustil. Nocoj odpotujem z vašo materjo v Pariz. Prišel sem k vam, da dobim potrebna pojasnila, da mi daste sredstva, da preiščem hišo na Vine cesti, da poiščem prijatelja, katerega ime ste prevzeli in služabnika, ki vam je stregel."

Po teh besedah so se premaknili zapahi v vratih in v celico stopi ječar Blangin.

"Markiza Boiscoran," reče, "se nahaja v sprejemni sobi in vas prosi, da se potrudite k njej kakor hitro boste gotovi s temi gospodi."

Jacques je prebledel. "Moja mati!" šepetaje. Potem pa reče napram ječarju:

"Ostanite tu. Jaz sem skoro gotov."

Bil je tako razburjen, da se je komaj zadrževal. Napram obema odvetnikoma reče:

"Nehati moramo danes, ker ne morem več pravilno misliti."

Toda gospod Folgat je ponovno izjavil, da odpotuje še isti večer v Pariz, radi česar reče:

"Naš uspeh bo odvisen od tega, kako hitro postopamo. Prosim vas torej, da mi daste vse pojasnilo, ki je mogoče."

Jacques pa žalostno zmaje z glavo in začne:

"Ne vem, če boste kaj dosegli, gospod."

"Toda kljub temu naredite tako, kot vam svetuje moj tovariš," reče zda jci gospod Magloire. In Jacques začne pripovedovati mlademu odvetniku vse podrobnosti, katere je imel na razpolago, povedal mu je vse intimno razmerje z grofinjo Claudieuse. Povedal mu je ob kateri uri je imela navado prihajati v hišo, katerih cest in potov se je posluževala in kako je bila oblečena. Ključni hiše v Parizu so bili v Boiscoran gradiču v predalu, katerega je Jacques natančno opisal. Samo Antona naj vpraša za nje. Pozneje je tudi omenil, kako bi bilo mogoče poiskati onega Angleža, katerega ime je svoječasno prevzel. Sir Francis Burnett je imel v Londonu brata. Sicer Jacques ni vedel njegovega natančnega naslova, toda znano mu je bilo, da je imel večje trgovske zveze z Indijo, in je bil svoj čas blagajnik ogromne trdnjave Gilmours in Benson.

Kar se pa tiče angleške streljnice, ki je skozi tri leta stregla v hiši na Vine cesti, jo je Jacques dobil na slepo, na priporočilo neke agencije v predmest-

ju. Z njo ni imel nobenega opravila, razven, da ji je plačeval njeno plačo in ji včasih kaj malega podaril. Vedel je samo toliko, da je bilo njeno ime Suky Wood, da je prišla iz mesta Folkstone v Angliji, kjer so vodili njeni starši gostilno, in predno je Suky prišla v Francijo, je bila zaposlena v hotelu Adelphi v Liverpoolu.

Gospod Folgat je skrbno zabeležil vse, kar je slišal, potem pa rekel:

"Slišal sem več kot sem pričakoval in sedaj lahko začnem. Sedaj mi pa še povejte imena in naslove trgovcev v Passy, pri katerih ste kupovali."

"Njih imena in vse drugo boste dobili v istem predalu, kjer se nahajajo ključji. V istem predalu so tudi vse listine, ki se tičejo hiše. Sicer pa lahko vzamete Antona s seboj, kajti mož mi je zelo udan."

"Gotovo, samo če dovolite," odvrne mladi odvetnik. Potem pa spravi listine in še pristavi:

"Odsoten ne bom več kot tri ali štiri dneve, in kakor hitro se

vrnem, tedaj naredimo naš obrambeni načrt. In do tedaj, imejte pogum in pazite sami na sebe!"

Poklicali so Blangina, da jim odpre vrata, in ko so si segli v roge, sta oba odvetnika odšla.

"Nu, ali greva sedaj navzdol —?" vpraša ječar.

Toda Jacques ni odgovoril.

Kako silno je želel, da pride mati in ga obišče! Toda sedaj, ko je prišla k njemu, so se ga polotile temne, nepričakovane slutnje. Ko jo je zadnjič poljubil, se je nahajala v Parizu, v krasni sprejemni sobi palače Boiscoranov. Zapustil jo je, v srcu poln upov in veselja, ko je odhajal k Diani. Še dobro se je spominjal, da mu je mati tedaj rekla: "Ne bom te zopet videla do dneva, ko se poročiš z Diano."

In sedaj ga bo zopet videla v sprejemni sobi zaporov, obtoženega strašnega zločina. Mogoče celo ona dvomi o njegovi nedolžnosti.

"Gospod, markiza vas prikaže," reče Blangin ponovno.

Ob pacifični obali je bilo morje precej razburjeno, tako da so valovi posegali daleč na celino. Slika je bila posneta v Venice Beach, Cal., kjer so valovi odnesli posamezne dele hiš, ali po nekaterih krajih pa kar vse skupaj. Prebivalci ob obrežju so se morali umakniti iz svojih stanovanj.

"Poglej, tukaj v Ameriški Domovini je zopet oglaševanih nekaj prav poceni predmetov!"

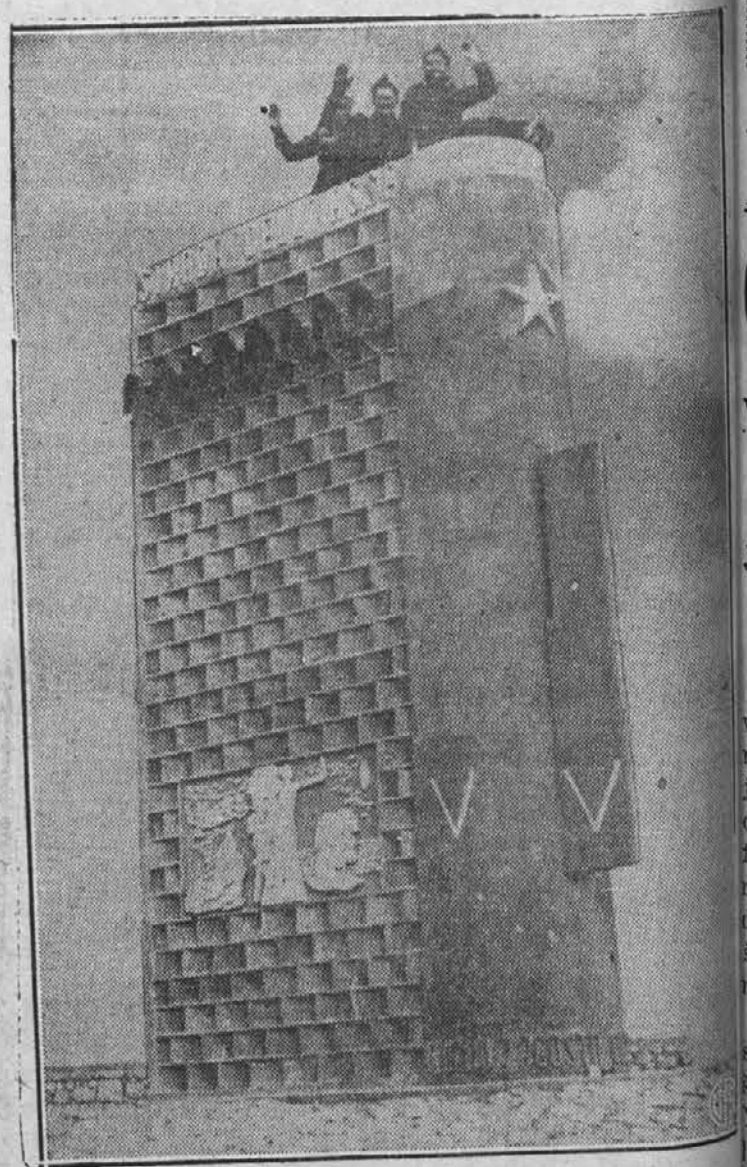
"Tako priliko je treba izrabiti, da se prihrani nekaj dolarjev."

"Pomni, draga ženica, vsak cent se pozna, ki ga moreva prihraniti."

"Zato vsak dan pregledjva Ameriško Domovino, ne samo novice in drugo berilo, ampak tudi oglase. Trgovci, ki oglašujejo v Ameriški Domovini je zanesljiv in pri njem kupujva."

Jacques se je stresel po vsem boljših močeh pomiriti se in životu.

"Pripravljen sem," odvrne. "Markiza nikakor ne sme Pojdimo!" Ko koraka po stopnicah navzdol, je skušal po naj-

Oznajanja dvojno zmago. — Najprej so postavili ta spomenik Italijani v spomin na zmago v Tobruku, Libija. Ko pa so prišle tod mimo angleške čete in zavzele pokrajino s spomenikom vred ter v spomin na to zmago dodale črko "V", kar naj pomeni drugo zmago.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom prebriskdo vest, da je nemila smrt odvzela iz naše sredine preljubljenega in nikdar pozabljenega očeta

Joseph Menart

ki so sprevideni s svetimi zakramenti izdihnilli svojo blago dušo in za vedno zaspali dne 5. januarja, 1942, v visoki starosti 89 let.

Doma so bili v vasi Peč, fara Polica pri Višnji gori. Po opravljeni pogrebni sveti maši v cerkvi sv. Vida smo jih dne 8. januarja 1942 položili k večnemu počitku na Calvary pokopališče.

Tem potom se želimo iskreno zahvaliti duhovščini od fare sv. Vida za podarjene svete zakramente in za opravljene cerkvene pogrebne obrede.

Našo prisrčno zahvalo želimo izreči vsem, ki so v zadnji poždraz pokojnemu očetu okrasili krsto s krasnimi venc, kakor tudi vsem, ki so darovali za svete maše ter vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno pri pogrebu na razpolago.

Enako tudi lepa hvala nosilec krste, ki so jih spremlili in položili k večnemu počitku.

Prisrčno se želimo zahvaliti vsem, ki so nam bili v tolažbo ali nam kaj dobrega storili ob času bridke žalosti. Ravno tako tudi hvala vsem, ki so jih prišli pokropiti, vsem, ki so čuli in molili ob krsti ter se udeležili svete maše in pogreba.

Našo iskreno zahvalo naj sprejme pogrebni zavod Zakrskopje Funeral Home za vso prijazno postrežbo in za izvrstno vodstvo pogreba.

Preljubljeni in nikdar pozabljeni oče, v globoki žalosti pošljamo prošnje k Bogu, da Vam sedaj podeli večni mir v zaslužnem počitku. Večna luč naj Vam sveti in lahka naj Vam bo ameriška zemlja.

Zalujoči ostali:

JOSEPH in JOHN MENART, sinova.

MARY PETERLIN, hči.

V stari domovini pa zapuščajo brata, dve sestri in številni sorodniki tukaj in v stari domovini.

Cleveland, O., 4. februarja, 1942.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena in stane samo: **\$ 2.00**

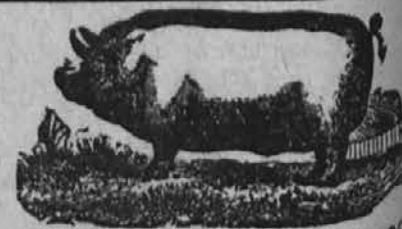
Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6113 St. Clair Ave.

Cleveland, O.

Mi koljemo s koruzo pitane prašiče. Z vsakim prašičem dobite kri, jetra in čreva zastoni. Prodajamo vsak dan soljena čreva. Mi dopeljemo na dom brezplačno, Cleveland in okolico.

JOHN TOMPKINS, 3979 W. 25 St., Shadyside 3682